

типъ е още по-добре предаденъ въ лицата на стоящитѣ фигури, освенъ у стареца въ лѣво (безъ покривка на главата), който повтаря приблизително чертитѣ на седящитѣ. Наредъ съ него се вижда бюстъгъ на човѣкъ отъ срѣдна възраст, който енергично простира къмъ Христа ржката си. Той има плоско лице съ подигнати вежди, твърди мустаци и малка брадичка; на главата си има кафява *mitella* (?) или дълги пригладени коси; облѣченъ е въ тежка мантия отъ златотъканъ синъ платъ, закопчанъ съ фибула на гърдитѣ; мантията има бродиранъ жлътъ край и е украсена съ жълти кржгове. До него се намира юноша съ дългъ прегърбенъ носъ и силно маркирана горна устна на голѣмитѣ уста; полу-дълги коси, отметнати задъ ушитѣ и показващи се подъ бѣлата превръзка на главата. Дрехитѣ му сж като у предидущия, само че изшитата частъ (на свѣтло-синъ фонъ и на кафяво-червенъ платъ) представя едноглави орли въ жълти кржгове. Между главитѣ на първитѣ две прави фигури се вижда безбрада глава, обърната на лѣво и, най-послед, надъ всички — горната половина отъ главата на последния, осми книжникъ. Задъ групата си вижда низко сиво здание съ хоризонталенъ покривъ и две плитки ниши.

Отъ надписа се чете: . . . | мзу . . . |
 . . . ри | нама се | ѿтец и аз | . . . баца | . . .
 тебе | ѡже . . . Ср. Лука. 2, 48: (и видѣвша Ёго
 днвнста са; и Мати Ёго рече къ не)мѹ: У(адо, што
 сътво)ри нама се ѿтец и аз (скър)баца (иска-
 хома) тебе.

№ 62. Св. Иванъ Рилски (табл. XXIX a).

Светецъгъ е правъ въ цѣлъ рѣстъ; дѣсната му ржка се издига за благосло-

retrouve en lui le même type et le même costume, sauf la tunique qui est ici bleu foncé. Le type oriental est marqué plus fortement encore dans les visages des personnages debout, à l'exception du vieillard de gauche (sans voile sur la tête) qui reproduit à peu près l'aspect des personnages assis. Sur la même rangée, apparaît un torse d'homme d'âge moyen, tendant énergiquement le bras vers le Christ. Son visage plat présente des sourcils relevés, une moustache rude et une petite barbiche. Sur la tête, il porte la *mitella* (ou bien de longs cheveux lissés en arrière). Il est habillé d'un lourd manteau tissé d'or et de bleu foncé, retenu par une épingle sur la poitrine. Son manteau, où court une large bande brodée de jaune est orné de motifs ronds. Ensuite vient un jeune homme avec un long nez recourbé, et une grande bouche dont la lèvre supérieure a un dessin très accusé; des cheveux demi-longs ramenés derrière les oreilles, et s'échappant sur le front d'une espèce de turban. Les vêtements sont semblables à ceux des personnages précédents, mais la broderie des épaules est sur fond bleu et sur l'étoffe rouge violacé du manteau on voit représentés des aigles monocéphales inscrits dans des cercles jaunes. Entre les têtes des deux premiers personnages debout, on aperçoit une figure imberbe, tournée vers la gauche; enfin, au-dessus de tous les autres, la moitié supérieure d'une tête, celle du huitième et dernier Juif. Derrière eux, un petit édifice, avec un faite horizontal et deux arcs pleins.

Inscriptions (entre Jésus et la Vierge):....
 | мзу . . . | . . . ри | нама се | ѿтец и аз | . . . баца | . . .
 тебе | ѡже . . . Cf. Luc, 2, 48: (и видѣвша Ёго дн-
 внстаса; и Мати Ёго рече къ не)мѹ: У(адо, што
 сътво)ри нама се ѿтец и аз (скър)баца (иска-
 хома) тебе.

№ 62. Saint Jean de Ryla (pl. XXIX a).

Le Saint est représenté debout et de face. La main droite est levée pour bénir,